

Nr. 46 mi 47.

MERCURIU, 16. NOEMBRE

1855.

DISERTATIUNE*despre folosulu Logicei.*

Nu simte omulu in viatia sa mai mare debuinitia decatu cunoscerea aceloru normative, dupa care are de azi indreptá cursulu cugetelorui lui, — asta e, caci greutatea de a alege adeverulu din neadeveru nu o simte elu numai in sfera scientielorui, ci chiaru si in viatia comună, pentruca decatatori nu e espusu elu pre cati ramurose, unde si celu mai cunoscatoriu are de a se luptá cu multe bateri de capu, pana ce devene in stadiulu de a cunoisce pre aceea, celiu duce la scopulu nesumentelor lui! Si óre cu ce se ne ajutam noi la astfelui de intemplare, au nu cù mintea? a carei misiune se vede predestinata de insusiu Creatoriulu spre a calculá intre bine si reu, fericire si nefericire. Decá dare asta e asta, cugetu ca nu vomu rataci dela scopulu presisu staruindu că se ne indreptam judecat'a dupa niscari normative scóse din esperint'a unoru barbati solidi, si cu multa esperint'a, nu vomu rataci dicu, decá vomu a ne sacrificá cateva ore din viatia nostra si pentru invetiarea scientiei aceea care propune despre legile celea fundamentale ale cugetarilor nostre. — Una rugina a tempului trecutu lipita de ochii mentei mai fora de volia nostra ne face pana in diua de astazi ca se ne indebuintiamu ratiunea de instrumentu pentru castigarea scientielorui, candu din contra chiaru scientiele aru debui folosite, ca se ne indreptam si cultivam ratiunea, acest'a singuru aru si ecabilitatea aceea in judiciile nostre, ce se inalta preste tote speculatiunile castigate chiaru prin ajutoriulu scientielorui celor mai solide. — Nu numai scientiele celea speculative, dare chiaru nece celealte voru se ne folosescá multu, candu le estimam u singuru in sine, si pentru sine.

Au dora pentru aceea traímu că se ne sacrificam tota osteneala pentru indeplinirea nostra in mesurarea linielor, unghiurilor, si ca se cunoscem uinele miscari ale materiei? Ma nece de catu, altula debue se sia scopulu nostru, caci viatia e scurta, si tempulu e mai pretiosu de catu selu petrecem, esclusivu cu acestea, noi mai antau avemu de a lucra ca se fimu intielesi in vorbire, consequent in portare, drepti in judecie si solidi in propuse, e necesariu dara ca se ne ocupam si cu scientia acest'a, de orece ca e una din conditiunile influintietorie intru castigarea prediselorui, cerintie. Ddieule cate capete nu orbecheza printre negurele celor adese ale intunerecului! Cati barbati disordinati intru intreprinderile sale nu nafresce epoch'a de facia carii dintr' una estremitate se aiéptá in alta, confluendusi pasiulu acestu gresitul pre tota viatia, din cauza că le lipsesce vasulu cu care aru potea se sece funtana reului omoritoriu de fericire. — Nu resare nece una opiniune pre campulu ideilor, atatu de absurdă, carea se nu si aibá aparatoriști sei; si óre care e cauza? Ne lipsesce cunoscintia legilor combinarei, suntem precipitanti in judecie, si nu avemu atentiunea ceruta, — mai bucurosi primim u multime de idei false neintielesu si obscure, decatu se ne cuprendem cu esaminarea loru. — Reulu acest'a mai incolo lu nafresce in noi aragon'ta si vanitatea, tienendune detragere a nu sci seau a ne dubitá de ceva, ca sicum u n'amu sci dis'a eredita de strabuni: errando discimus: Nu vorbescu eu aicea de aceia, catora Natura le dedu unu talentu mare de a lege celea obscure, din celea necerte, fora de avea cea mai mica cunoscintia despre Logica că scientia, nu, eu vorbescu despre carturarii cu talenta de mediulocu, caci acestia mai lesne alunecá in extremulu vanitati de a crede că in lume nu e nemica adeveru,

fresce ca acestia neavendu nece unu principiu dupa care se si indrepte cursulu cugetelor, nu se cuprendu cu esaminarea objectelor, ma cei mai multu adevaratu celu mai evident, de malteori chiaru si religiunea o insiră in catastrulu dubitatilor sale, — dintre acestia se nascu apoiu atatia sectatori ai infricosatului Pyrthonismu, cari prin vorbirile si scrierile loru celea deserte strica si corumpu animile celea mai inocente, — din contra inse carturarii cu talente de mediulocu deca su cunoscuti, si ore cumu impreiniti cu legile cugetarei, mai lesne se ferescu de aseminea estremitati, caci ii si au principiale sale dupa cari numai aceleia le tragu la indoiala, ce nu su documentate prin argumente corespundatorie. — Debue dare ca se ne facem cunoscuti cu principiale logice, pentru ca ele cunoscemu catu e de reu a judecă pana candu mentea e preventata de pasiuni, — ele ne invata a ne suspinde judeciulu panacandu mentea e in stare a prepondera causele. — Decumva ne este certatu ca se ne radiematu pre autoritatea barbatiloru esperti, debue se marturisim, ca logic'a e una lumina arinda ce alungandu negurele intunericului de pre ochii mentei, ne arata calea duatoria catra adeveru. — Cu tote acestea de parte se stia ca se cunoscemu, ca fora de a avea cineva scientia aceasta nu poate fi in stare de a judecă bine, si de a intra in insocire suptu nume de omu cu minte, si precepatoriu, — nu, caci mintea decandu e minte totu deauna au judecatu si au facutu conclusiuni bune, fora de a avea cea mai mica cunoscintia despre logica, ca despre o scientia. In ante de Zenone si Aristotele omenii tocma asia avura judecata sauitosa, facultate de a alege intre aceleia ce servia spre binelè Statului si acelea ce rodea la radacin'a fericirei lui ca si dupa ii, — apoiu ore chiaru si astadi pre milioanele celea multe de carii n'au nece cea mai mica idea despre scientia aceasta n'aru si impiu de ai infera cu pat'a de ne precepatori. Nu numai ca aru si impiu, dare deodata si o calumnia pipaita, pentru ca ii nu alearga la svatulu nostru, si ducu lucururile sale cumu sciu, si pota mai bine decumu iamu indrepta noi carii nu le cunoscemu giurstarile, — asia dara acela care su face astfeliu de opiniuni in privint'a Logicei nu mai pucinu ratacesce decatu acela, care aru dice ca nu e omu care se si vorbeasca bine limb'a for'a de ai cunosc gramatec'a ei. — Deceasale acumu dise su adevarate, me veti intreba,

pentru ce se se invetia scientia acest'a ce cuprende in sine una multime de legi grele de invetiatu, ca ori cari alte legi? Pentru aceea, caci Logica ne arata fonsu'a retelelor ce se gramaDESCU cu radicata asupra celui ce se aprobia de ea, — mai de parte ea propunendu unele principia ne pune in stare de a judecă ca ore cunoscintiele nostre indeplinite su au ba? Ne invetia a ne castigá cunoscintie chiare despre objectele ce cadu sublu simtirile nostre, dupa ea nedeterminam cugetele si ne punem in systema concepte, ca se seceptuiasca unu intregu scientificu, amesuratu Jegiloru ei conchidem la veritatea au falsitatea cugetelor, sau celu pucinu la gradulu certitudinei in care se asta, condusi apoiu de principiale ei cunoscemu formatoriele si scrupulozele amagiri ale unor invenitati, si ne ferimu ca se nu cadem in oceanul nefericirilor ce nilu pregatescu, cu unu cuventu scientia acest'a ne servesce de unu compasu in viatia.

Astonelliu.

CUVENTAREA

Esc. S. Episcopului Vasile Erdeli

din Oradia mare, cu care saluta pe pronuntiul apostolicu in Temisora in 23. Opt. 1855.

Eminentissime ac Reverendissime Domine, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyter Cardinalis Archi-Episcope ac Pronuncie Apostolice!

Ut primum Regni Hungariae advicinatarumque Provinciarum Clero populoque recte credenti illud Sanctissimi Dni et Patris nostri summi pontificis Romani Pii IX benignum et sapientissimum innovuit Decretum, vi cuius Eminentia Vestra ad actum publicationis et solemnis Executionis Bullarum pontificarum super constitutione peculiaris Hyerarchias ecclesiasticae pro Graeci Ritus catholici clementia et larga liberalitate Suae Mattis SS Mae Austriae Imperatoris Apostolici Regis Francisci Josephi I. recentis fundatae editarum deputata esse dignoscitur et propensus animus constitit omnium quidem, sed vel maxime fidelissimorum Romanorum quos singulare quadam ratione haec fortuna spectare videtur, orthodoxae fidei catholicae cultorum corda et animos commune gaudium, velut sacre quispiam ignis celerrime permeavit, quo placide incensi extimulatique subito nos e gremio suo

exultationis suae testes ablegarunt et paecones; ut inexplicabiles laetitiae suae e desideratissimo Eminentiae Vestrae ad nos adventu gratiosoque conspectu concepta animi sensa, ardentissimaque vota homagiali cum submissione hoc in loco Eminentiae Vestrae anunciemus et deppromamus.

Ut ut vero mea ex parte nos amoena hac jucundaque missione honorari fortunatos terque beatos esse grato animo recognoscimus, altera tamen ex parte diffiteri minime possumus, nos justo animo angore teneri, ne dum jucundissima hac provincia prompto et allacri animo fungi niteremur, sinceri conatus nostri intensitate gravari et in medio laboris obrui videamur, neve in exequenda piissima et mittentium nostrorum una et nostrorum intentione, atque voluntate per virium nostrarum imbecillitatem justo minus praestitisse adjudicemur — et merito.

Cum etenim nullum in annalibus et fastis nostris reperiatur vestigium aut indicium quemquam Pro-Nunciorum Apostolicorum hos terrarum tractus sua aliquando personali praesentia resovisse, nunc autem tum ex faustissima Em. Vestrae praesentia, tum ex celebritate sanctae illius causae, ad cuius solemnen integrationem altissimo Dni nostri summi pontificis, jussu ad nos semet exhumiliavit, tanta laetitiae tantaque immensa justissimorum gaudiorum argumenta in cunctorum recte credentium fidelium cordibus assurexerunt, ut eadem, nulla dicendi facundia, nullisque verbis exprimi quaeant, sed quae signis duntaxat externis seu internorum pietatis et tenerrimae observatiae sensuum et votorum luculentissimis interpretibus manifestata ubique decursu itineris sui ubertim experiri dignabitur Eminentia Vesta,

Sed vero rarae etiam eminentesque sunt animi facultates, amplae et rutilantes virtutes, quibus Em. Va adeo ornata es, merita denique in sacra civili republica indefesso labore et profunda rerum tractandarum scientia sibi comparata praeclera. Uri ac Orbi nota sunt quae nunc recensere nec locus noctem tempus admittit, sed nec copia verborum aut modus dicendi ad id nobis suppetit. — — Unus est quod omnes candido pectore foveamus et palam contestari nos oportet. in gratissima videlicet et gratiosa Em. Vestrae praesentia signulare novumque Dei erga nos manifestatum Beneficium ita suspicimus, ut divinam providentiam ardentioribus precibus adoremus. — Dein Suae Mattis SSmae

Augustissimi Imperatoris et Regis nostri incomparabilem clementiam fidelissimae Nationi Romanae speciali cura et paterno prorsus favore factum sic cordicitus recolimus, ut vel propterea perpetua filialique gratitudine constanti fidelitate et ineoncussa adhaesione Ejusdem Throno multo firmius nos obstrictos esse sentiamus. — Paternam vero SSsimi Dni nostri summi pontificis sollicitudinem atque benivolentiae studium cunctis fidelibus exhibitum intimis praecordiis ita veneramur, ut intermerata fide, pietate et in Sanctam Apostolicam Sedem observantia atque devotione cunctis aliis antecellere dignoscamus.

Eminentia denique Vestra Sanctissimi in terris Christi Vicarii Personam exhibentis ardenter Catholicae Religionis zelum, insignem humanitatem et sui ad nos demissionem exuberantem animi subbonitatem et amorem erga nos ceterasque excelsas virtutes tam abunde experimur, ut felices nos de praedicando in summam Tui venerationem, imo admirationem, gradulabundi rapiamur, ardentissima ad coelum mittentes vota; ut Em. Va Dei auxilio suffulta saluberrimas pientissimasque suas intentiones ad Dei gloriam communemque prosperitatem effectuare, et iter hoc, quod publici Religionis incrementi atque emolumenti gratia suscepit, indefesus et feliciter peragere valeat.

Nostros vero cohabitentes aequae ac nos benedictionem paternam humillime exorantes altis gratiis et benignitate sua devotissimos ultiro fovere dignetur. Deus omnipotens Eminentiam Vestr. servet sospitem ac incolumem diutissime et conservet. — Vivat.

РъСОФИЛІ

дънъ 27. Август, (8 Септ.) 1855.

Домашне Редакторъ!

Не да пои, пріп Дара Ромънскъ, къдеял Севастополътв а автв атъта ефектв, дркътв а префъктв не автв да тие ши не Demonl да Анчел: скимърі тарі ши пекрезват! Скимърі де карактере, де ворвире, де фапте; ініма дълъ, тогъ таскълеасъ ла зпї.

Есть къте-ва есемпле, че карактеръ не Ръсозилі, Гречи ши Ромън din Пріццилате.

I. Былъ воіръ de система веіе, корчітбръ de Грекъ ші Болгаръ, Мъскалъ жп съце ші жп прінціпе, днаіте de 28. Августъ, 1855 ворвіа аетфелз:

— Скажта Рѣсія есте кешать а да леді яштії дѣле тэрпълъ de аратъ алъ Малакофълъ. Лицѣ-попкіаці даръ пороаде (adikъ, peroade) днаітеа православікълъ Ортодоксъ, къчі къ дъпсълъ есте Домнезъ!

Денъ къдереа Севастопользі, тотъ ачесъ воіеръ стріга жп гра таре:

— Давідъ а ючіє пе Голіатъ! № въ спікеамъ ез Домнілоръ, къ Домнезъ вате пе Рѣши?

— Mindi, жи зісе вънъ жне, револтатъ де атъта латітатъ; mindi: пъ ераі Домніата, жаре ієрі стрігі: „жасві Домнезъ се вате пеп-хъръ Прасославіції Рѣши контра Ангіхристілоръ де Аліадії?“ № тъ атеріндзі. Че ешті? Мъскалъ саі Ромъръ? — — —

— Сървътъ шъна каре пъ о поді тънка, ръс-шнде Чюілъ, къ съце-рече.

— Лицѣ даръ инде аі скіпатъ; дісь чеі ка жоеръл — Рѣшилоръ ші — воерілоръ, стъпълій лоръ; еі съферъ даръ тъкъндз ші палтеле демокраді-лоръ.

II. Былъ грекъ ромънітъ, хотезатъ де конії.... шънъ ла 28. Августъ 1855, атътъ ера de фапатікъ de Мъскалі, докътъ dedea палте жп півлікъ че-лоръ че изтезаі а ворві ръз de Рѣши (карії се вате жентръ гречі, ка съ ле dea Константінополь....)

Денъ 28 Августъ 1855, Zaharaque рідіка тоаіте жп съпътатеа ші тріумфълъ Ероілоръ дела Севастополь!

— Пе каре din doi съ крэзъ? жлъ жптревъ вънъ жне. Пе Zaharaque de ері, орі пе Zaharaque de azi?

— Пе амъндоі, ръспунсе алъ треілеа.

— Ба ез крэзъ пітai пе фапаріотълъ тъскъ. літъ пі .. ратъ de ієрі, обсервъ жнпеле кареші фъкъсе жптревареа.

— Xei віне! Zice фбріослъ фапаріотъ; аша е сънтъ Грекъ ші Мъскалъ жп съфлетъ; ші върсъ din съфлетъ пе Ромъні ші Франдесі.

— Браво! стрігаръ тоаі. Акътъ ешті жп ро-дълъ Дле.

III. Алді Рѣсофілі дісь, ші фапатічі, даръ ші сіщлі ші ші сінчери, саі пъ креді жп къдереа

реа Севастопользі, саі пъ креді жп къдереа жп-фліндеі ръсечті жп Orientъ. Еатъ аргумент-теле лоръ;

— Кіарз de ар фі вътгътъ жп Кримеа. Рѣсія пъ есте къзвътъ: инде поате фі еа вътгътъ ші сіровітъ (жп Полонія ші ла Кронштадтъ), аколо пъ потъ ажвіе Аліадії. Рѣсія е таре жп лъп-търъ, тълдемітъ посіділіе сале топографіче, сі-стемълі еі де абсолютъ саі de зітате, нейтралітъції саі сімпатіеі Цернаніеі, авралъ Бірлілоръ, реіціеі ортодоксъ, Двухълзі діпло-матілоръ еі ші събордінъръ пасіве а солдатілоръ ei de феръ. Денъ 40 de ani de лъпте кръичене къ Рѣсія, Кампанія алі Наполеон III се ва тер-мина къ 1812 саі къ Ватгерлоо.

— 1855 пъ есте 1812, прекътъ пічі Наполеонъ III. пъ есте Наполеон I, прекътъ пічі Александъръ II пъ есте Александър I, ші прекътъ ез пъ сът тата, респунсе вънъ жне демократъ.

— Рѣсія, обсервъ алтълъ, сеампъ къ тошії та de сартонъ, ариаді къ съліде ші съзваточі, карі са'рдікъ ренеде din кътії, ші къ карі ваведе спаріе пе конії; пітai проштії ші конії се шаі спаріе azi de Жоішъріде ші de Стакії.

— 8. Сент. 1855 а ръсънат пе 8 Сент. 1812 зісе алъ треілеа. шчл. шчл. — —

ПРІВІРЕА ЛА ЧЕРІВЛ КЪ СТЕЛЕЛЕ.

(Капетъ din Nr. 44.)

Къндз чітінз саі азімъ дескріпіле къльто-рілоръ, че ле даз джнші деспре маестатіка формъ а тацілоръ джалді, карії департе жп съз педікъндзші капъл жптръ позрій черівлі, съйт по върфбріле лоръ дела zidipe къ пеоъ ші чіадъ акоперіці, пэтріндз віедвігоре, ръже, планте по джълдітіле сале, де каре пъдіне пітai ла поледе лоръ потъ віеді: че прівеліште ва тревві съ dee прівіреа ла съреа пе ачіл тъпді, карії се джалдъ жп лъчіаферъ. Че ле таіе къ тотъл алъ позъ аколо, дескът е а постръ! Ші тотъш аста е пітai о-мікъ дескілініре а лъчіаферълъ de пътжптъ постръ. Дзет ат ші лъкъратъ динъ ші алтъфелікъ аколо.

Джетра de атмосфера еаф черітма погрілорг ачелашпілі, каріи апроне шыль да зече тіле се веде ділес шаі алтвчева, ші кз тогыл неесплікать да ын-інелі свидіре ші ділгуст, челя че ділкап-цілірп не трывало челя ділтвекосз din ырекп вв тотъ черітма лаі де погрі. Се асеатынъ кз о ліній de чеацъ алвастръ, ділес аттыта е de суб-діреп, кытъ кз аневое се поте дейіара, пісі че есте, піче спре че скопъ е ачі. Быз асемене інелі сағ обсерватъ ші ла Меркірі. Митр ачеаста сжот честе дөве лаіті сіеші асемені. Кз пеміка шаі шиншнатъ е о алты арътаре, къ адекъ партеа ла-чіаферлікі чеа певедератъ de соре знеорі пштам алвастръ ділтарцінді, алтеорі рошката лаітінді се зеде, деші шыль ақына ділкъ пісі о лаіпъ пре-ділпілі лаітіферп не сағ дескоперітъ, кареа сы ведереze поптреа. Дар чіне квлоните тіжлочеле жіліторілілі, чіне алжынъ діндепецілпіе лаі? Аб ны е іарыш а лаі тъсть, ділшірділе фрігросо але шытажтілі постръ, ынде кз лаініле домнешітте попте, департе престе погрі черілілі апранде ла-ламініліе погрілілі ші але ахстрілі? ынде аре пі-тереа лаі капетъ, ынде діндепецілпіе лаі тарціні? Преттіндіни е Dzez татъ фұптврілорг сале, аколо на ші аічі.

Алта de noi mai апроне, дар тотзы de соре кз дозеспрезече шіліоне de мілірі діндептартыл шапаетъ есте Марті. Аны лаі чіне престе шеасе сүте оптвзечі ші шеапте зіле de але постре, шекънді о зі ші о попте пв в кз твялтъ шаі лаіпъ де кытъ да поі.

Dintre tote трываліе черепіті, каре ка ші челя de поі докійтъ, не дыпъ сореле постръ се жілорче, пісі ынде аре аттыта асемінане кз шытажтілі на Марті. Елг ны е кз твялтъ шаі шінік деңкетъ дәннесіз, дар е ділкап-цілірп de виу черіз кз погрі, каріи ка ші да поі көржінді шаі десе да олалтъ се адвынъ, көржінді се респіндеекі, көржінді піеръ. Новрі аченіті камалвастрій п'аб пісі де-кын діліларе асеменеа. Прекіт да поі вжітвріле ші фертвніле арвікъ погрі ақет ділтр'о парте de лаіме, ақет ділтр'алта, токта аша афъльтъ ші да погрі din лаітма лаі Марті. Ори донескіт ші аколо ка не шытажтілі постръ вжітвріліе, ші орканірі? Орі вестескі ші аколо, ка аічі фұлцере ші твялтъ din сжот погрілорг че лорг ділгрекаді de плое фұптврілорг, третвріторе маестатеа Атоттіділітілі, челя че преттіндіни кз асеменеа діндэраре стъжалешітте?

Прекіт сжот да поі іарна деріле de кытъ

шеззіппоте кз пеօъ акоперіте, мареа прін апроу піереа сорелі de прітъваръ іарыш се топешіт, шекънді пірділе шытажтілі де кытъ шеаззірі челе пірьсітте de соре аз іарыш: токта аша кз тотъ асемене е ла Марті. Пірділе погріліе ла-ческі діл тітінда іерпіл лорг алжы ка піоа. Dar кз кытъ се шаі апропіе іарыш сореле рентарпіл-дісе, кз кытъ шаі дренті кадж разеле ачелія пе джаселе, кз аттыта се тотъ шаі тікшореалъ ачелж аконеретжіт ділчіторіл, ремънжінді пштам ын-поктъ тіквуд діндеръпітте да шарғінаа погрілі, ділтокаа ка да поі ла польз de шеаззіппоте престе тотъ аны веңпікъ гіацъ ші пеօъ пегопітіл рет-тіпе. Митр' ачеаса партеа Ахстрілі, ка ші да поі, іарна се веде лаітінділік, кында сореді діл үрттөрека жімтітте парте а аңжілі шаі таре лаічешітте.

Аша дар ні діл ачеа лаіме, кареа пі се аратъ оқілорг пострі на о стеа рошката лаітігоре din діндептартаре еі чеа de дозеспрезече шіліоне ші-лілі, ші аколо е прітъваръ, варъ, томпъ, ші іарыш, сжот зорі ші рошаца de сеара, плое, ші пеօъ зіле дімпеді, ші төрбөрі, ші тъкар съ пз фіе аколо апа ка а постръ, пеօа ка да поі; тотык арътъріле лорг, ші регвлатъ лорг скіміз се асеменеа зиншнатъ кз че аветъ поі не шытажті. Ші пептре чіне прітъвара, ші томна аколо? — Че сішшірі ресарх діл гүндіріле постре! Прельпір ачеаста кында гіндінді, къ афарь de впеле стеде tote челелалте трыварі черешті, каре ле ведеш поптре пе черіз, токта аша de віне сжот сінгірde сінгірde лаітігоре, ка ші сореле, провавілж сжот сорі кз лаітілік ділкап-цілірді, ка ші алж пострі соре, кыт съ пз фітк шішкаді de о сънть евла-віе! Кыт съ пз не ръпіті de ынірі, поі, каріи діл пемтіріліта кась алж Dzez сжотеміз үніверсалій пштам челя шаі неескотіт дінкітте, ші ділпъ ші не ачеста парте шаре пз 'ла квлонітеші, кыт съ пз не ръпіті, зік, de ынірі квіткандіс къ ачеле тарі лаіті сжот de Dzez ашіндерека ді-попорате кз фінде віедзіторе, каре се дінкіл маестатеі лаі!

О Xce дзеесківле ділвіцьторіз! Тз ai zics: „жі каса пірінтелі тез твялтъ лаікапірі сжот.“ Тз ai цінітіт аста сире үніверсал челя шаре алж татълі, ческі, ші стелеле попдій стаз лаітінді ші астъзі decспра шеа ка піште веңпікъ търтвріліе кважтілі тъль. Пептре ачеаса гръескі къ А-пост. „Noi шітім, къ de се ва спарде кортъл ка-се постре, zidipe вомб аве dela Dzez, кась de

вечіє, нефъктъ de тъпъ до черіспі! Къ днівъ ачеаста възвітъ; допіндъ а не днівръка до тъ нашъ постръ чолз din черіспі".

М. Велчанъ.

К О В Ъ Н Т Є

*zic de съвскрісл къ оказія Instіtutrei преа къ-
сіославі Порінте Архімандрітъ Dionicie, Старець
Софіндіоръ Монастірі Neamцъл ші Секвілъ.*

Софіндіоръ аднапре de Пърінці дхновічешті ші фраџі къвіоші аі ачеасті съпітъ ші тъптгіторъ Кіновіз, апъратъ de D.zez ші спріжінітъ de преа къбата са Маікъ! Аі ачеасті кіновіз зік, че аз фостъ ші есте ліманъ de скънапре центра чеі пепорочіді ші Instіtutъ de тъптгіре пептръ чеі трешіді. Аі ачеасті кіновіз de вмілінъ ші рев-
кююцъ, ді каре де кътева веаккірі жиокоаче аз пепрекътъ ші петрече постълъ, прівіграреа, ръ-
тъчізнеа ші лада лві D.zez, евлавіа, къвіошіа,
драгостеа ші къръдіа, вълпідеа, спереніа, тіла
ші дніврареа; сънінереа, асквлтареа, съферінда
ші ръвдареа; тъчереа, жифръпареа, тъєреа воєі
ші лепъдареа de cine; въна ръндзеаль, десчи-
пліна монахікъ, регвла вієдеі ші еспресіа креш-
тіптьції. Ачеасті Кіновіз че аз концептъ ші аз
репъскътъ атъдіа върваді деуніші до фанта въ-
въ ші десевършиді до крештіпътате, карії пріп
але лоръ фанте ші къвінте аз фостъ апъръторі
аі крепіндеі ші търтврісіторі аі адевърълкі, ші
карії пріп атътга традвчери de кърді торале ші
уеліціоасе до лішба Патріеі, фолосіні Бісеріка
ші лжтінънді Naціа, нз пнцін аз контрівітъ ла
репнштереа, крештітереа ші днівнітъціреа фісікъ
ші торалъ а пеатвілі Moldo-Romън, прекътъ
тоці штів ші къпоскъ, ші пітепеа нз поате тъ-
гъді твлідімаа кърділоръ тіпъріте че аз ешітъ
ші есс ла лжтінъ din Тіпографіа че аре; пре-
кътъ ші алте фанте філантропіче че аз съвър-
шітъ ші съвършештіе до фолосія отепітей пъ-
тиміnde, нз съпітъ пеккъпоскъте. Ачеасті Кіновіз
шовъційтъ de атъдеа стареді діферіді до меріт-
ле лоръ, ші 'п каре атъзі adnападі фіндъ, поі въ-
здрътъ съвършітъ деремоніалъ Instіtutъ до
Стъріціе а Преа Къвіославі Пъріюе Dionicie
Архімандрітъ; вън върватъ че, пріп але сале
мерітъ къпоскъте ші фанте штівте ш'ак довъп-
дітъ фавоареа дніалтеі Стъннірі Бісерічешті ші

політічешті, въна опініе пъвлікъ ші дніп-
ре-depea Соіндіоръ воастре до а са злещережіші до
а лві черере de Старецъ ачеасторъ дніштai до
семнате монастірі копівіате Neamцъл ші Секвілъ.
Ачеасті кіновіз, каре, de ші поате до тіппвлъ
трекътъ аз къпоскъ фі къмъ аз фостъ; днісь актомъ
фіндъ тіппвлъ реформаторъ пі аз організірілоръ,
ші сімдіндъ лінсъ de о реформаре ші реорганиза-
заре аплікатъ ші віне ла скопіялъ Ктіторілоръ
ші а Фандаторілоръ, ла скопіялъ пропыніріе пеатві-
лкі отепескъ: de о реорганизаре аплікатъ ла ші
тапі даторії кътъръ статълъ соціетъції пріп каре
еєість, ла ші днілътъ треаптъ de кълтра клері-
лкі ла каре се педвчє. Сімдіндъ дар лінса de zica
реорганизаре аз къпоскътъ пі къоаште трекънда
de вън върватъ дніестратъ къ фрътоасе днісшірі
фісіче ші торале, дніввдітъ въ днітісе въпоштіндо
теоретіче ші практиче, лжтіната къ фелібрітъ
штілівдіе спірітвале ші політіче, фаміліарізатъ къ вір-
тате ші дніделенчівне, акомпаніатъ de ауера пре-
ведере ші пеовосіта активітате, днісфлатъ de тора-
ла евавнелікъ ші de спірітвмъ Христіанітвмъ;
аз къпоскътъ ші къпосаште трекънда de вън-
асть фелів de omъ, че арз вреднічі аз ком-
диче пе калеа адевърълкі ші а дрептъції, не
калеа лжтінії ші а віртшії, пе калеа тъптгірії
ші а ферітреі; аз къпоскътъ зік ші къпосаште
трекънда de вън асепінъ върватъ ал дорірілоръ
ші аз десевършилоръ; пі каре ажтатъ de D.zez
ші спріжінітъ de Соіндіеа воастре се кореспондъ-
ла днілтаі кіетаре de Старецъ ші повъзді-
торів ачеасті търдів Instіtutъ торалъ ші ре-
лідіоскъ, de ла каре ші пріп каре с'арз аштепта
ші се аштеаптъ талъ віне Бісерічеві ші таре
фолосіз Патріеі. Ех днісь пеавъндъ дніестраве
къвътъ ці ідеє, къ каре съ потв de скріе калі-
тідіе претінс de днісемпътатеа днітітъції з-
ні вън Пъсторів че терітъ съ аівъ ачеастъ
съпітъ Лавръ, тъ рестржнгъ а ворві до оказія
acheаста пнштai de кондіціа пъсторалъ, de соілъ
ші сімпіялъ оілоръ лві Xc., пептъ каре рогъ аж-
торівль лві D.zez ші через віненвъптареа Архі-
пъсторілкі тіев ка чел de със съті ажтатъ
ші ачеастъ de жосз съ тъ віне къвінте; аша
dap Doamne ажтъті ші вінеквъптеазътъ Преа
Соіндіе Стъпнне а къвътъ. Amin!

Преа къвіосе —

*Преа Ксвюаас Пэрнте Clapeus mi Сбинте
Совори!*

Тоате днепропіріле дніltre отені де опі че старе, de opí че тесеріе, de opí че kondiçie ші аз кавза лорв дніпетсіать не оаре каре інтерес, не оаре каре даторії, че оаре каре леді фісіче ші торале днітродзє дніл якте de сіла треквінцелорв; ші каре інтерес, даторії ші леді, de п'арт фі чине съ ле амліч епре че'sа фоммате саг съ ле есеквте скопіял лор, — еле de сіне п'арт продзче пічі о бртаре даріть пічі о днікрапре пльвіть, пічі о фолосінгъ меніть. Астг-феліз de інтерес, астг-феліз de даторії, астг-феліз de леді, епре а ревърса вінеквіптиріле черіз-лі престе цељавл лорв, епре а кореспанде да ферічреа отвазі, епре а пъстра днічча армоніе дні сочітєді, — ах днітродзє дніltre оамені дні-тъєтатеа саг днічептиоріеа саг-deoесіите дні-тврі ші форше, ръндбіндз, ка персоанеле че вор съ преокупе постарі, саг съ кнрпіндь дрехът-рії, съ фіе алею вхтіші ші охтіші din оаменії чеі таі торалішті, din чеі таі дніделені ші вір-твоші, din чеі таі дніттені ші ацері да тінте, din чеі таі лжтінаді ші поїлі да стволет, din чеі таі дреппі ші бхраді да інімъ; харій съ фіе лжтінъ джтії ші саре пътжтвілі, пентрэ ка съ гонеаскъ днітпепріавл ръгъчірі ші съ пеарзъ стрікъчівнаа въравврілорв; съ лъдеаскъ днітпъръдіа лії D.зез пріп лжтішъ, адевърш ші дрептаге, ші съ пітіческъ етынпіреа сатанеі, че констъ din дні-таперекъ, тінчіші ші стрътвѣтате.

Епре ачеств сконц дар, тоці ледітторії ве-харілорв. фіекарії, преквтс со прічепръ, — кон-дші de дніпредіврърі, — ледітіре вътє вът че, каре съ конфінгіасъ ле пропшыреа ферічреі пеамвілі отенескъ. Блії дніltre дніні реко-тъндаръ фрікакі — гроаза, алдії търіреа ші съ-пнпреа, ші алдії алтеле; Іаръ Мъотвіторізлів пострз Ісусъ Христосъ, вілья ші ковынгтвіл лії D.зез, kondiçionъ іскіреа, ка сімволіл аз въп-лії Пъсторз, зіквадз: „Симоне аз лії Jona, де тъ ізвешті, паште оіле теле, паште телешеї меї.“ (Іоанз 21). Не ачеастъ темъ дар, резе-мате фіндз кввіптил, ва лорві лжтіїв de кон-дшіеа Пъстораль ші аз doilea de соівлі ші сом-віз оілорв лії Христосъ. Пентрэ каре сеіпгіеа воастръ сълтеді рргаді а жертві підніне шінште de гъвдаре ші аскілтаре.

(Ва брта.)

POESIE

*la sântirea flamurei regimentului c. r.
de linia inf. Nro. 46 conte Jellachich (fostul
I. reg. de Romani din Ardealu) catata in 12.
Iunie 1855 in Cracovia.*

Zur Fahnenweihe
des L. I. 46. Linien-Infanterie-Regiments
Graf Jellachich am 12. Juni 1855.

Ihr werdet auf des Ruhmes stolzen Fahnen,
Nicht flattern mehr dem Regiment voran:
Ihr schwebt zum letzten Male alte Fahnen!
Und euer langer Dienst — ist abgethan! —

In uns're Heimath werdet ihr jetzt wollen
Dort — wird man euch bewahren als Trophäe,
Rah' dem Altar' in heil'gen Kirchenhallen
Sollt künftig ihr in eurer Ruhe steh'n! —

Und tönt die Orgel dort mit ernsten Klängen,
Und stimmt frömm betend die Gemeinde ein;
Dann rauscht ihr Fahnen stolz zu den Gesängen: —
Erinnerung soll euer — Weten sein: —

„Wir stürmten oft 'gen dichte Feindesmasse,
Und bahnten kühn dem Siege einen Weg,
Wir weh'ten hoch bei Tömdöß in dem Passe,
Und hielten gegen Übermacht den Sieg!“

„Bei Portschen warfen wir aus unsrer Schanze
Den Feind und nahmen dann sein Lager ein.
Bei Leipzig war vom großen Vorbeerkranze
Ein grünes Blatt zu ew'gen Nachruhm — mein! —

„In wie viel' Schlachten Augeln mich umpfissen,
Der Treue folgt' ich und der Ehre nur;
Nie hat ein Feind entweihet mich ergriffen: —
Wer zu mir schwur, der hielt auch seinen Schwur.“

So rauscht ihr dort und mahnet das Gedächtnis
An ein Jahrhundert voller Heldenmuth; —
Hier aber lädt ihr scheident als Vermächtnis: —
Den neuen Fahnen euren alten Ruhm!

Weht stolz ihr neuen glänzenden Paniere,
Im Winde flat're golddurchwirktes Band;
Es schwören tausend Männer: — Manneschwüre;
„Wie soll euch fassen eines Feindes Hand,“ —

„An euch soll halten: Tapferkeit und Treue
Um euch sich sammeln: Kampfesfreud'ger Muthe; —

Die Kirche gab euch heute ihre Weih,
Die zweite Taufe sei mit unserm Blut."}

„Den Glanz der Vorzeit vollen wir erreichen,
Es fichte uns Erinnerung das Schwert,
Ein jeder Kampf bring' uns ein Siegeszeichen,
Des Kaisers und des Vaterlandes werth!!

Traducunduse pe romania inea seva publica.

R.

СЕВАСТОПОЛЪ.

С'ав сърмата фъръ 'ндспре
Севастополът русескъ;
Трепеа вірзітоаре
Не р sinei azi пъщескъ.
Іатъ тъндриа русаскъ
Къ 'н пічоаре с'ав кълката
Де оштіреа французаскъ,
Ш'а Енглітереи солдатъ.
Бра! Бра! съ тръясъкъ!
Бравії карії ді супнатъ,
Къчі din деара чеа русаскъ
Аз скъпата ші не ротънъ.

De ani флота прегътіть
Даріградълъ а сърта;
Мп ченші е префъктъ
Нз mai е пічі змъбра са!
Ші пе-а Мърії Негре валврі
Катаргъ рус н'a таі пъті,
Нічі пе-а еі стъпкоасе талврі
Четъді трафаше н'ор фі.
Бра реп.

Баionета французаскъ
Не тъскала л'аз інгрозітъ;
Іар сенецаа енглеснаскъ
Мълці солдаті іаз рефзітъ
Кнагълъ, палка стръвітоаре,
Н'аз пътятъ таі тълт тъна
Не козакъ спре тъчеларе,
Ш'аі пердватъ пштереа са.

Бра реп.

Редакторъ республикъ
ІАКОВ МІРЬШАНЪ.

Аденърълъ ш'а azi віне
Черівлъ азі джълътврі.
Къ къ-а лециі съптуа пітме
Решії врвръ-а пе-амъці,
Ші къ лецеа піт inninecъ
Мп ресвель астъ 'пкврка,
Чі допінда лорд апінсъ
Дері попоаръ а світіга.

Бра реп.

Салтъ azi in ваквріе
Мы ротъне к'аі скъпата
De овегі mi de ровіе,
Че тълт тімпъ те-аэ апъсат
Ai скъпата de ачеа феарь,
Че вроіа дп дара та,
Съш гінфігъ а са геарь,
Съ те фактъ-а свепина!

Бра реп.

Воі фетіде тъндре жзне,
De ротъні адевераці
Мплатіді dія флорі квітні
Ш'астор врані ле dedікаці,
Беніді тъндре, дтпрезъ,
Астъ зі съ о сервътъ
Къ є сакъ е дівінъ
Ш'п звіре съ стрігътъ

Бра реп.

Іаръ тз ачела каре
Ешті прівеагъ дп дара мea,
Ші къ ржші стрігай таре
Інвінші пз вор рътъпеа:
Іа таі ласъді чеа тъндри
Нз таі фі аша фълоасъ;
Мai алінці чеа тъніе
Ші 'ді дъ насла таі індосъ.
Бра реп.

Anі с'ав десь дп вечнічіе
Декънд овіі totz дті скоді
Къ-Агатавелъ тъз скріе
К'ор съ фіе сърматаі тоді
Де-ата паціе пльвідъ
Православнікъ ванъ попоръ;
Dap de azi ші ez пепідъ
Ш'оіз кънта кз гльсшоръ.

Бра реп.

Іаші 12. Сен.

Г. Т.

Ediçіsnea ші тіперілъ azi
IOANE ГОТТ.